

prawnych wudawac̄, so byt̄u jeho na jeho rēči sažlapali a tak
jeho podali wyshnoſci a do bohotoweje mozy. Samjeń.

Rēč Šbōžnikowa, w Knjesu lubowani, wo wulkej,
njeskóncznej lubosczi, ale runje tak tež wo njewuprajomnym
njedžaku. Hac̄ niz stawisna se wschedneho živjenja? Wěmy,
so je Šbōžnik tu s krótkimi ſłowami stawisny zyłego isra-
elskeho luda wopiszał, tak je Bóh luby Knjes wótzow hižo
wodził, żohnował, s małego ludzika wulki lud czinił, tak
je jemu ſakón dał a s tym winizu s plotom wobhrodził,
tak je strażnikow ſkał na murje a wěže, tak je jón spytal
pschi ſebi ſdzerzec̄ a t ſebi ſzahnuć s wježelom a s horjom.
A schto ſo ſta! Winizarjo kamjenjowachu a morichu Bozich
póſłów. A herba? Wſchak ſtejesche psched nimi. Denož
zyłe krótki czaſ do ſwojeje ſmiercze powjedasche wón jim
ſwoju a jich stawisnu. Raszniſcho, jaſniſcho drje ſkoro
njemóžesche rēczec̄. Tak dha pał, lubi pscheczeljo, hdyn
tole pschirunanie ſo na naš méri? Njeje tež naſh lud
pornjo druhim wusnamjeneny był? Hdyn wón ſlaby był,
njebych u jeho wěscze tak fedžbu meli, njebych u wěscze
nimale zyły ſwēt jemu na ſchiju póſkali. A tak ſtejesche
s nim nutſkach? Njebe naš Bóh tón Knjes s mnohimi
darami ſwojeje hnady bohacze wukublał, njebe ſwojich
paſtyrjow a strażnikow t nam póſkali? A schto ma ſo
woſebje naſh lud herbej, t. r. Chrystuſeji džakowac̄? Schto
by wón był bjes njeho? Schto je Bóh kóždemu jenot-
liwemu czinił? Ale hdze ſu plody, fotrež ſmy ſwojemu
Bohu winowac̄i? Roſpominajmy ſebi tehodla crucze:

Tež nam je Bóh tón Knjes winizu dał.

To pał je

- 1) město Božeje hnady a
- 2) město Božeho ſudženja.

I.

„Czlowjek plodzesche ſebi winizu a pschenaja ju
winizarjam a wotendže precz psches polo na dolhi czaſ.“
To bě prěnja hnada: Winizarjo doſtachu winizu, pschi-